

Den lange veien til Ålesund og VM 2.4mR 2011

Mitt VM-eventyr startet allerede høsten 2010 og er nok litt anderledes. Etter å ha jobbet med UAV (Ubemannede Fly) i mange år, trengte jeg en rolig hobby. Roboter som flyr detter ofte ned, og det tar på. Så jeg bestemte meg for å lage en autonom (computer styrt) seilbåt. Det er en stor årlig konkurranse om å lage en seilbåt under 4 meter vannlinje som krysser Atlanteren helt autonomt (<http://www.microtransat.org>), så da var scenen satt.

Men jeg ønsket ikke å bygge en ny båt, det er gjort av andre langt dyktigere før. Så jeg trengte en 3-4 meter stor modellseilbåt... Men det er ikke lett å finne, så jeg surfet nettet i flere dager. Da, en dag... 2.4mR... Jeg hadde ikke sett noe slikt før, og ble straks fascinert. Fort, ut på www.finn.no ... Ha, skulle du ha sett, NOR77 til salgs. SOLGT.

Jeg dro til Ålesund med en henger førstkomende helg. Jeg ante ikke hva jeg hadde i vente, bare håpet den kunne fraktes på en henger. At jeg selv skulle seile var ikke i tankene engang. I Ålesund traff jeg en veldig kjekk gjeng, som mente at selv jeg med min vekt fint kunne seile 2.4, og om 1 år var det VM i Ålesund; d ville jeg være med? Jeg bare lo, nei, utenkelig.

Allerede på den lange vegen hjem begynte tankene å spinne, for å få en datamaskin til å seile må jo jeg også kunne seile denne båt-typen selv. Best jeg tar noen prøveturer for å få følelsen for båt. Min seile erfaring på det tidspunkt var litt små jolle seiling i ungdommen, og en 26' Sandvik motorseiler vi lekte med noen år.

Harald Rolfsnes sjekker at alt er som det skall før VM.

Jeg rigget opp NOR77 i båthavnen i Brandbu (ved Randsfjorden), hm, det var da mye tau, hva er alt til? Etter å ha studert noen mobil bilder jeg tok i Ålesund, fikk jeg alt på plass. Nå begynte det virkelig å krible i magen, for dette så jo kult ut. Jeg fikk ut båten etter en del runder for vi har ikke kran, men jeg fant et system.

Opp med seil, og så var jeg i gang... For en følelse, stille, rolig, men samtidig føles det som det går fort (vi sitter jo nesten i vannet, så all fart føles fort), og 40° bank i moderat vind. Synker vi nå!!!! Nei pumpe litt, og på igjen. Det ble vel 10-12 turer både her og i Horten før det ble for kalt høsten 2011.

Bra med vind og bølger utenfor Holmestrand.

Våren kom og jeg fikk flere fine turer. Ingen regatta og ingen instruktør, men mye moro. Så sommeren 2011 fant jeg ut at jeg ikke kunne modifisere på den ene 2.4 jeg hadde, til det var jeg blitt alt for glad i seilingen. Så jeg fant NOR92 til salgs, en mye nyere OE III båt. Den så ikke pen ut, men hva så, den var rimelig? Jeg hentet den fra Ålvik, 4uker før VM.

NOR92 på reise.

Skulle jeg delta i VM? Nei, nei jeg er helt fersk... Tom Haaland ville gjerne, men trengte sponsor.

Jeg satt meg i bilen og kjørte hjemover... 1 time senere hadde jeg ordnet en avtale med Tom på telefonen, vi ble begge med i VM. Tom som teamleder, jeg som læregutt og sponsor. Jeg fikk en liste over alt som måtte ordnes på 4 uker. Måling og veiing av båten, medlem i seilklubb, seil-lisens, medlem i klasse klubben etc. Ikke lite, i tillegg var det en del med båten, hver gang ting var i orden dukket det opp nye problemer, så det ble kun tre test-turer før jeg dro til Ålesund.

Tom «team leder» sjekket opp Hotell alternativene og vi bestemte at Hotell Bryggen var det beste. Der skulle flere andre være, og mat var inkludert i prisen.

Yess, jeg er med, alle papirer OK.

Når vi først var med i VM, var det naturlig å også delta i AIC (Atlantic International Cup) som oppvarming og tune-up. Så vi bestemte av vi skulle reise til Ålesund Fredag 12. Aug. Sjekke ut utstyret Lørdag, seile AIC Søndag og Mandag og så starte VM Tirsdag. **Målet ?** Å ikke komme sist...

Båter på rad og rekke blir sjekket og registrert.

Dag -3:

Turen fra Brandbu til Ålesund tok ca 7 timer, med en stopp i Dombås. Med en god lydbok, og tiden forsvinner, så det ble en fin tur. Vel fremme i Ålesund var det å få plassert båten på havnen for registrering lørdag morgen. Jeg traff med en gang flere hyggelige mennesker og fikk hjelp med å få plassert båten trygt. Deretter var det å

sjekke inn på hotellet, det var alt ganske sent. Bryggen hotell er et stilfullt hotell, med en utrolig beliggenhet, mitt nede i byen. Jeg fikk vindu ut mot havnen der alt skjer. Kunne ikke bedt om noe bedre. Jeg fikk noen ord med Tom, og tok tidlig kvelden. Dette ville bli en lang uke med mye aktivitet, og tidlige morgener.

Dag -2:

Lørdag morgen etter frokost bar det bort til havnen for å få registrert båten. Til en regatta i 2.4 bør en ha 2 storseil og 3 fokker, så her gjelder det å velge rett. Blir det en regatta i mye eller lite vind. Jeg valgte et storseil og en fokk for hard vind, og et storseil og to fokker for lite til middels vind. Dette må skrives inn før regattaen, samtidig som båten sjekkes. Nå er det slik at på 90' tallet ble seilene merket på en helt anderledes måte en i dag, så først ble ikke noen av seilene mine godkjent. Men så kom den gamle garde som kjente igjen den gamle merkingen, og straks var alle seilene jeg ønsket å registrere godkjent. I tillegg er OE båtene bygget på en noe anderledes måte så oppmåleren fikk hjertet i halsen når han målte, men så var det dette med forholdstall som er anderledes på OE III, så da var det også ok. Jeg manglet feste til tau for tauing, men det var ok, siden jeg kunne bruke masten og en sjakkell i nesen på båten.

Av papirer så det ut som jeg manglet en kvittering, men den lå mellom noen andre papirer, så da var alt OK. Jeg var deltager i VM 2011, takk Tom «team leder».

På plass på VM brygga, plass D8 NOR92

Båten ble heist ut og vi padlet bort til bryggen for rigging og klargjøring. Etter en stund var det å komme seg ut på fjorden. Jeg tror vi var ute rundt 11.00, og seilte rundt noen timer. Det var fint å få litt tips og instruksjoner. Jeg var veldig glad for alle tilbakemeldinger jeg fikk, jeg var jo tross alt helt fersk. Det fine med 2.4 miljø er at alle er villige til å gi av sin kunnskap.

Alle VM båten på plass, nå kan vi starte.

Dag -1:

Søndag var det AIC, under veldig spesielle vindforhold. Det blåste kraftig fra alle kanter. Jeg var ikke erfaren nok, og kom sist. Men ingen sa noe på det, i dette miljøet er det lov og komme sist, selv om alle må vente før neste race kan starte. Men jeg klarte å seile hele ruta og kom mindre en 20 minutter etter vinneren, så det ble godkjent race, mitt første noen gang.

Dag 0:

Mandag var det siste del av AIC og åpningsseremoni av selve VM. Det var en fin fest oppe på Ålesunds tak. Selv om det regnet valgte noen av oss å gå ned, da det er en opplevelse i seg selv.

Dag 1:

Tirsdag. Seilingen ble veldig spesiell. Det var ingen vind... På ettermiddagen dro noen av oss ut, og vinden kom ganske snart, så det ble start. Opp til toppmerket, ned til bunn-merket, jeg er sist, men ikke langt etter de andre. Fordelen er at jeg nå ser alle valg og får oversikt. Men, hm, hvorfor går de på sør siden? Jeg går nord, det er noe med vinden, den snur... mye. Jeg ender med å seile et kryss fra bunn-merket og helt opp til toppmerket. Jeg sikter, ser toppmerket, ser at de andre nå sliter i motvind. Kan ikke tro det, jeg har 3.8 knop og går rett på toppmerket, er i ferd med å hente inn hele feltet med unntak av de som gjorde det samme valget som meg før meg. Jeg kjenner det i magen, det er utrolig, første VM dag og jeg kan komme blant de ti beste, det må være noe galt... PANG PANG shitt, avbrutt ?????? Svenskene klager over at det kun var gått 115min av 120 min max. Men alle rundt meg snur og reiser til havn. Jeg kan ikke tro det, etter noen sekunder snur jeg også, det var for godt til å være sant...

Når vi kommer i havn kommer sjokket, PANG PANG betyr nytt målmerke, jeg ville gått rett i mål, PANG PANG PANG er avbrutt... ER DET MULIG, snakker om å drite seg ut... En masser protester, men saken er jo klar, vi må kunne signalering og flagg.

Brukte mye tid på flagg og signaler den kvelden...

Omgivelsene rundt dette VM 2011 er fantastiske.

Dag 2-3:

Onsdag og Torsdag.

Jeg var første mann ut nesten hver dag, i starten fordi jeg ville være sikker på og komme ut til startbåten før start. Det kunne være opp til en time i lite vind ut, og jeg ville sørge for å rekke det. I slutten av perioden var jeg først fordi jeg gledet meg til å komme på sjøen.

Før 12.00 er det lite vind hver dag, men vi får gjennomført de race som skal til.

Starten er et problem for en nybegynner som meg. To ganger kommer jeg fint til, men litt tidlig og må bremse opp, så ender jeg opp helt stille i vindøyet, i fisken av alle andre, og blir stående helt stille på start. Litt flaut, dette må jeg trene mer på.

Jeg ser at når jeg kommer rett bak noen andre kan jeg henge på fint, men når jeg må seile alene gjør jeg mange feil, og taper mye. Men for å henge på må jeg klare startene. Her har jeg mye å trene på.

Dag 4:

Fredag, siste dag.

Det er meldt middels vind, men av erfaring tolker jeg det som mye, og seiler med hardvind seil både storseil og fokk. Det er jeg glad for, for det ble ganske heftig til tider. Jeg gjennomfører race 9 og race 10, men står over race 11. Får en dårlig start og vil komme sist, samtidig som vinden tiltar, og jeg har en ødelagt ror-pedal. Like greit

å gi seg mens leken er god. Det har uansett vært en fantastisk opplevelse og enormt lærerikt. Små ting som jeg er blitt fortalt rundt seilføringen har gjort at jeg nå i det minste i et race var med i hovedfeltet.

Det ble 7 dager med nesten 7 timer i snitt hver dag ute på fjorden.

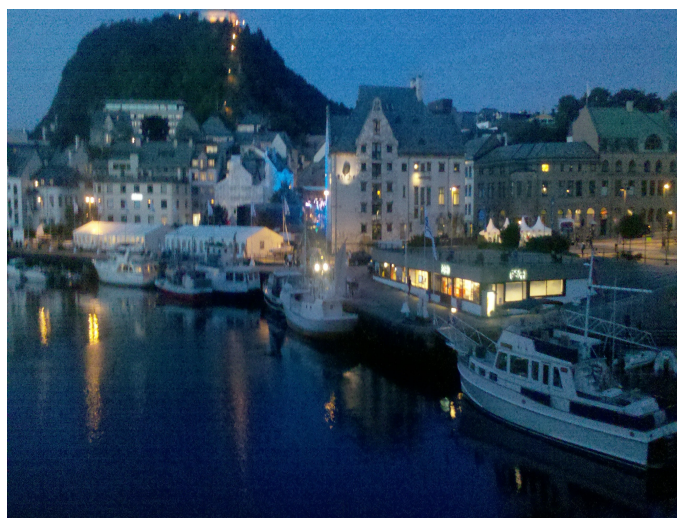
Jeg har lært en masse om seil regatta, og om seiling generelt, samt fått en masse nye venner. Så nå ser jeg frem til NM om noen uker. Og så blir det vel en bedre båt...

Siste dag endte opp med en avslutting på Scandic hotell, her var det prisutdeling og servering av mat og drinker. Ja, og så taler, ikke minst av en president med mange hatter. Neste gang tror jeg han burde hatt en del forskjellige hatter, så vi var helt sikre på hvem han til enhver tid bar :-)

Dette vill bli et minne for livet. Målet var ikke å komme sist, og det gjorde jeg ikke, jeg slo 1 person, ja og så en som trakk seg da...

Men jeg har fremdeles ikke glemt den opprinnelige ideen, jeg fikk i dag beskjed fra microtransat komiteen at en 2.4mR vil bli godkjent der også. Så da fortsetter eventyret, skal en 2.4mR bli første båt under 4 meter til å krysse Atlanteren uten annet enn computere ombord, og ingen kommunikasjon med land, annet enn posisjon hver time???? Skal det bli en Norsk Ole Eide III ????

PS: Jeg ønsker å melde på et privat team 2.4 til microtransat 2012, så alle som ønsker å delta, enten bare for å prate, eller som utførende så send meg en beskjed.

Konsert på kvelden, rett utenfor Hotell vinduet, fantastisk!!!

Best Regards
Terje Nilsen
CTO
9Tek
Norway
Tlf: +47 48034610